

τάζει ο Ν. Σ. μαζί με την γυναϊκά του την Μ. της κόρης του της Μ. . . . και από επίλοιπη συρμή τα χρειαζόμενα στην μπάρτην της . . . Τάζει δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Κ. μαζί με την γυναϊκά του την Β. τοῦ υἱοῦ τους τοῦ Μανθαίου . . . τὸ πρῶμα ὅπου ἔχουν στὸν . . . ὡς εὐρίσκεται τὸ αὐτὸ χωράφι κατάγεται ἀπὸ τὴν μάνα του . . . καὶ ἐὰν συμβῇ θάνατος . . . νὰ πέρνη ὁ γαμπρὸς τὸ κρεββατοστρώσι καὶ ἡ νύφη τὴν πρὸ γάμου δωρεάν . . . Ἀκόμα τῆς δίνει ὁ Ν. Σ. μαζί με την γυναϊκά του την Μ. της κόρης της της Μ. τὸ σπίτι ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν μάνα της μετὰ τὸ κατώγι, ὡς εὐρίσκονται μετὰ τὴν αὐλή τους καὶ τῆς δίνει τὰ σπίτια διὰ τὰ ἄνωθεν τριάντα ἀσιλάνια . . . ».

68 - 349γ

1742. Πωλητήριο ἐλαιοδένδρων ἐν χωρίῳ τῶν Πατρῶν (τῆς περιοχῆς Χαλανδρίτσας),
ἐν 356β, σ. 55 - 56.

(Πωλοῦνται 52 ἐλαιοδένδρα κείμενα ἐντὸς ξένων ἀγρῶν πρὸς τὴν μονὴν Εὐαγγελιστρίας ἢ μονὴν τῶν ἁγίων Πάντων Τριταίας, συγχωνευθεῖσαν πρὸς τὴν μονὴν Ὁμπλοῦ, ἀντὶ γρῶσιον 145).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

69 - 393α

ΑΘΗΝΩΝ

1762. Ὁμολογία, 6 Μαΐου, ἐν Νάξῳ,
ἐν 349α, σ. 643.

«Μὲ τὴν παροῦσα λέττερα» ὁ καραβοκύρης Ν. Φ. ὁμολογεῖ, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Ν. Α. 30 γρόσια διὰ τὸ ταξίδι τῆς Πόλης «τὰ δέκα δώδεκα ἀντὰρ τορνάρε, τὰ ρίζιγα περὶκουλα τῆς θάλασσας» νὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ.

70 - 393β

1762. Ἀπόφασις κοινοτικοῦ δικαστηρίου Σύρου, ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου,
ἐν 110α, σ. 249, ὑποσημ. 20.

«Ἐστонтας καὶ ὁ Μ. Π. νὰ εἶναι ἀνυπάκουγος καὶ δὲν θέλει νὰ γρικίσῃ εἰς ὅτι τὸν ἐκράξανε καὶ τοῦ ἐκάνανε τεμπῖσι νὰ μὴ βάνῃ τὰ κτηνά του νὰ τὰ δένη ἐπάνω στὴν αὐλή του, ἢ ὅποια εἶναι αὐτὴ δῶμα τοῦ κελαριοῦ τοῦ Ζ. Β., διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀπὲ τὴν σήμερον καὶ ὁμπρὸς νὰ μὴν εἶναι τρομιζάμενος νὰ τὰ βάλῃ ἀπάνω πλιὰ καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν ἀκούσῃ καὶ τὰ ξαναβάλλει, ἀπὸ ὧν τῇ βουλῇ ἐπιτρόπου καὶ προεστῶν τὸν παραδίδουσι εἰς τὸ τζοαντάρη, τοῦ ἀγά μας νὰ πλερώνῃ γρ. 50 καὶ νὰ παιδεύβεται καὶ ὅτι ζημιὰ λάχει σ' αὐτὸ τὸ κελάρι, νὰ τὸ πλερώνῃ».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ